

for så får vi al den grænsehandel. Det er jo måden, man har gjort det på, uden at man har harmoniseret selve moms- og afgiftssatserne. Sådan er der altså en mulighed for at gå ind i det, uden at det skal føre til, at man har ens skattesystemer.

Med lidt god vilje – og det vil jeg bede fru Annette Just om at udvise – kan det altså godt lade sig gøre at forstå problemstillingen og så prøve at se på, hvilke redskaber vi har til at løse det her problem.

Og til det sidste spørgsmål omkring støtten og formålet, hensigten, vil jeg sige: Jeg understregede stærkt i min tale, at der ikke er tale om, at der skal være evig støtte. Tværtimod, det skal selvfølgelig være en støtte, der gives således, at samfundene kommer i gang. Det nyder vi godt af.

Den støtte, vi har givet til de sydeuropæiske lande, kommer vi til at nyde godt af, og den skal omprioriteres nu, således at vi får flere midler til rådighed til de øst- og centraleuropæiske lande. Og, fru Annette Just, det vil der være mange danske virksomheder, der vil få stor glæde af.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jo, jo, jo, hr. Kent Kirk. Angående det sidste vil jeg sige, at sådan en lille kasse med hjælp til de øst- og centraleuropæiske lande findes faktisk allerede, og det ved hr. Kent Kirk udmærket godt.

Men det var ikke det, hr. Kent Kirk sagde i sin ordførertale. Det var jo, om man ikke skulle oprette en ny fond, som var hen i nærheden af strukturfondene, og så er det altså pludselig et helt andet beløb. Den ene fond er på 7 milliarder, det er den, der reelt allerede er til de central- og østeuropæiske lande. Og den anden er på 30 milliarder. Der er en lille forskel selv for en konservativ, vil jeg tro.

Men jeg kan forstå nu, at Det Konservative Folkeparti mener, at det som sådan ikke behøver at være en total harmonisering af alle skatteregler, men bare sådan et bånd, hvori man kan have skatteregler inden for de forskellige EU-lande. Må jeg advare De Konservative mod at køre videre med den plan, for så løber de ind i store problemer. Vi skal ikke have EU-skatteregler hverken fuldt harmoniserede eller inden for forskellige bånd. Og jeg undrer mig meget over, at hr. Kent Kirk er hoppet med på den mølle.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg brugte ikke udtrykket bånd, jeg brugte udtrykket bund.

Steen Gade (SF):

Selv om jeg ikke er enig i Fremskridtspartiets formulering af debatten i dag om strukturfondenes fremtid, så vil jeg starte med at udtrykke tilfredshed med, at vi faktisk får en debat om strukturfondenes fremtid.

I modsætning til hvad andre har sagt, så mener jeg faktisk, at tiden er inde til, at vi begynder at gøre os klart, hvilke synspunkter Danmark skal kæmpe for, når forhandlingerne om både strukturpolitikken og EU's finansiering starter.

Som bekendt udløber begge med udgangen af 1999, og så får vi jo et forhandlingsforløb, hvor vi har forhandlinger omkring ændringer i landbrugspolitik og finansieringen samtidig med, at vi har forhandlingerne om de central- og østeuropæiske lande, som jo skal starte 6 måneder efter, at regeringskonferencen er sluttet.

I DUPI-rapporten skriver de jo lidt pessimistisk, at man først får realitetsforhandlinger om EU's udvidelse i 1999, når skinnerne er lagt til den fremtidige landbrugs- og regionalpolitik. Og det har været en af mine hovedpointer, og derfor tog jeg også en kort kommentar til hr. Hækkerups indlæg.

Det er en af mine hovedpointer i dag, at netop den advarsel, der ligger her i DUPI's rapport om, at det her kan tage rigtig lang tid, skal få os til at gå på banen nu og udvikle en politik, som handler om, hvordan fremtidens strukturpolitik skal se ud til fordel for Østeuropa, og som skaber tryghed i Syd – til fordel for Østeuropa, og som skaber tryghed i Syd. Det er den model, som skal udvikles, og derfor synes jeg, det er fornuftigt, at vi får debatten i dag.

Lad det så være sagt her med det samme, at vi anser det for helt afgørende, at åbningen af EU over for Central- og Østeuropa følges af en strukturpolitik over for Central- og Østeuropa. Det er vores opfattelse, at den hjælp, der indtil nu har været givet, har været for ringe i virkeligheden og, kan man måske sige, lidt for stort blæst op i medierne.

Der er i hvert fald et vist misforhold, når man er ude i forsamlingshusene. Der er ikke grænser for, hvad folk tror, de har fået i Central- og Østeuropa. Og der er givet mange penge, og der gives fortsat mange penge, som det også frem-